

Opravična št.:

Up-673/04

ECLI:

ECLI:SI:USRS:2005:Up.673.04

Akt:

Ustavna pritožba A. A. zoper sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. II Kp 375/2004 z dne 6. 9. 2004 v zvezi s sklepom Okrožnega sodišča v Ljubljani št. Ks 1176/04 z dne 6. 8. 2004

Izrek:

Ustavna pritožba A. A. zoper sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. II Kp 375/2004 z dne 6. 9. 2004 v zvezi s sklepom Okrožnega sodišča v Ljubljani št. Ks 1176/04 z dne 6. 8. 2004 se ne sprejme. Pritožnik sam nosi stroške postopka z ustavno pritožbo.

Evidenčni stavek:

Ker iz izpodbijanega sklepa o podaljšanju pripora očitno niso bile kršene človekove pravice in svoboščine, kot jih zatrjuje pritožnik Ustavno sodišče ustavne pritožbe ni sprejelo v obravnavo.

Geslo:

1.5.51.2.2 - Ustavno sodstvo - Odločbe - Vrste odločitev Ustavnega sodišča - V postopku odločanja o ustavni pritožbi - Nesprejem, ker očitno ni kršitve ustavnih pravic.

1.4.14.3 - Ustavno sodstvo - Postopek - Stroški - Stroški postopka.

5.3.13 - Temeljne pravice - Državlanske in politične pravice - Procesna jamstva, pravica do obrambe in poštenega sojenja (19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31).

5.3.13.18 - Temeljne pravice - Državlanske in politične pravice - Procesna jamstva, pravica do obrambe in poštenega sojenja (19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31) - Enakost orožij (22, 14).

Pravna podlaga:

Člen 19.1, 19.2, 20, 20.1, 22, 23.1, 28.1, 29.1, Ustava [URS] Člen 5.3, Konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94) [EKČP] Člen 34.1, 49, 55.2.1, Zakon o Ustavnem sodišču [ZUstS]

Opomba:**Polno besedilo:**

Up-673/04-5

4. 1. 2005

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus ustavne pritožbe A. A. iz Ž., ki ga zastopa B. B. B., odvetnik na Z., na seji senata dne 22. decembra 2004 in v postopku po četrtem odstavku 55. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94)

sklenilo:

1. Ustavna pritožba A. A. zoper sklep Višjega sodišča v Ljubljani št. II Kp 375/2004 z dne 6. 9. 2004 v zvezi s sklepom Okrožnega sodišča v Ljubljani št. Ks 1176/04 z dne 6.

8. 2004 se ne sprejme.

2. Pritožnik sam nosi stroške postopka z ustavno pritožbo.

Obrazložitev

A.

1. Pritožnik vlaga ustavno pritožbo zoper pravnomočen sklep o podaljšanju pripora na podlagi drugega odstavka 207. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 63/94 in nasl. - v nadaljevanju ZKP), iz razloga ponovitvene nevarnosti po 3. točki prvega odstavka 201. člena ZKP.

2. Pritožnik navaja, da se nahaja v priporu že od 18. 6. 2003.

Obtožnica, ki naj bi ga bremenila dvanajstih kaznivih dejanj prepovedanega prehoda čez državno mejo po drugem in prvem (v izpodbijanem sklepu po tretjem in drugem) odstavku 311. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94 - popr. in 23/99 - v nadaljevanju KZ), naj bi bila vložena dne 15. 12. 2003. Meni, da se v priporu nahaja nesorazmerno dolgo. Tudi sam kazenski postopek naj bi trajal nedopustno dolgo. Zatrjuje kršitev 20. člena Ustave (odreditev in trajanje pripora), saj naj bi pripor ne bil neogibno potreben. Člen 22 Ustave (enako varstvo pravic) naj bi bil kršen, ker naj bi bila sodna praksa v podobnih kazenskih postopkih taka, da traja pripor minimalni čas. Poleg tega naj bi sodišče več soobdolžencev izpustilo iz pripora, zoper dvajset soobdolžencev pa pripor ni bil niti predlagan. Pravica iz 23. člena Ustave (pravica do sodnega varstva) naj bi mu bila kršena, ker naj bi sodišče odločalo pristransko in nekritično sledilo nepristojnemu tožilstvu. Člen 25 Ustave (pravica do pravnega sredstva) naj bi bil kršen, ker naj bi Višje sodišče "povsem ignoriralo" vsebino njegove pritožbe, ki naj bi zato postala neučinkovita. Sodišče po navedbah pritožnika njegove pritožbe tudi ni obravnavalo po pravilih stroke. Člen 28 Ustave (načelo zakonitosti v kazenskem pravu) naj bi bil kršen, ker naj bi bil kazenski postopek nezakonit, saj naj bi tekel na podlagi obtožnice nepristojnega tožilstva, zastopala pa naj bi jo nepristojna državna tožilca. Člen 29 Ustave (pravna jamstva v kazenskem postopku) naj bi bil kršen, ker naj bi mu sodišče s tem, da je dopustilo nezakonito obtožbo, onemogočilo obrambo. Pritožnik predlaga, naj Ustavno sodišče ustavno pritožbo sprejme, ji ugodi in odredi, da se pritožnik izpusti iz pripora. Pritožnik je priglasil odvetniške stroške in predlaga, naj Ustavno sodišče naloži plačilo stroškov ustavne pritožbe nasprotnemu udeležencu.

B. - I.

3. Po določbi prvega odstavka 19. člena Ustave ima vsakdo pravico do osebne svobode. Odvzem

prostosti je dovoljen le v primerih in po postopku, ki ga določa zakon (drugi odstavek 19. člena Ustave). Za pripor kot eno od oblik odvzema prostosti določa Ustava v 20. členu še nadaljnje omejitvene pogoje. V prvem odstavku 20. člena Ustava določa, da se sme oseba, za katero obstaja utemeljen sum, da je storila kaznivo dejanje, pripreti samo na podlagi odločbe sodišča, kadar je to neogibno potrebno za potek kazenskega postopka ali za varnost ljudi.

4. Pritožnikov očitke kršitve prvega odstavka 20. člena Ustave je očitno neutemeljen. Pritožnik z navedbo, da teče postopek na podlagi nezakonite obtožbe, smiselno izpodbija obstoj utemeljenega suma storitve kaznivega dejanja. Sodišče se v obrazložitvi izpodbijanega sklepa glede obstoja utemeljenega suma sklicuje na pravnomočnost obtožnice in s tem zadosti kriterijem, ki jih je glede tega vprašanja postavilo Ustavno sodišče. Pritožnik navaja tudi, da pripor ni neogibno potreben, vendar svojega očitka z ničimer ne obrazloži. Iz izpodbijanega sklepa je razvidno, da je sodišče opravilo presojo neogibne potrebnosti posega v pritožnikovo ustavno pravico do osebne svobode. Odločitvi sodišča po mnenju Ustavnega sodišča ni mogoče odreči razumnosti.

5. Ustavna pravica iz 22. člena Ustave med drugim zagotavlja, da sodišče vsakogar obravnava enako in da v njegovi zadevi odloči tako, kot sicer redno odloča v vsebinsko podobnih primerih. V postopku odreditve pripora in odločitve o njegovem podaljšanju mora sodišče v vsakem konkretnem primeru presojati obstoj pripornih pogojev, določenih z Ustavo in zakonom. Zato zgolj pavšalno zatrjevanje pritožnika, da sodišča v podobnih primerih trajanje pripora presojajo drugače kot v njegovem primeru in da je bil pripor zoper nekatere soobdolžene odpravljen oziroma sploh ni bil odrejen, še ne utemeljuje kršitve načela enakosti.

6. Po prvem odstavku 23. člena Ustave ima vsakdo pravico, da o njegovih pravicah in dolžnostih ter o obtožbah proti njemu brez nepotrebnega odlašanja odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom ustanovljeno sodišče. Očitka, da je sodišče odločalo pristransko in nekritično sledilo nepristojnemu tožilstvu, pritožnik konkretno ne obrazloži, navedeno zatrjevanje pa samo po sebi ne utemeljuje zatrjevanih kršitev pravice do sodnega varstva (prvi odstavek 23. člena).

7. Z navedbo, da se v priporu nahaja nesorazmerno dolgo, pritožnik smiselno uveljavlja tudi kršitev pravice do razumnega trajanja pripora po prvem odstavku 23. člena Ustave in tretjem odstavku 5. člena Konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 - EKČP). Pri presoji, ali gre za kršitev pravice do razumnega trajanja pripora, je eden bistvenih elementov ravnanje sodišča v postopku. Zadeve, v katerih je obdolženec v priporu, mora sodišče obravnavati prednostno in posebno hitro.

Vendar ta zahteva sodišču ne odreka potrebnega časa, da razišče zadevo toliko, da si lahko o njej ustvari sodbo. Ob izpodbijanem podaljšanju pripora se je pritožnik nahajal v priporu skoraj eno leto in dva meseca. Kazenski postopek je bil v fazi glavne obravnave, ki bo po navedbah sodišča kmalu končana. Kot navaja sodišče v izpodbijanem sklepu, gre za zadevo, ki jo je zaradi velikega števila obtožencev, velikega števila kaznivih dejanj in velikega števila dokazov, ki jih mora izvesti, treba šteti med zahtevnejše. Zato po stališču sodišča pripor v tej zadevi še ne traja nerazumno dolgo.

Navedeni ugotovitvi sodišča ni mogoče odreči razumne presoje.

Zgolj dejstvo, da se pritožnik nahaja v priporu že od 18. 6. 2003 dalje, pa samo po sebi zaenkrat še ne zadostuje za sklep, da pripor traja nerazumno dolgo.

8. Pravici do pritožbe po 25. členu Ustave odgovarja obveznost sodišča, ki odloča o pritožbi, da pritožbo, če je dopustna, vsebinsko obravnava ter da se opredeli do tistih pritožbenih navedb, zaradi

katerih bi bilo, če bi bile utemeljene, treba izpodbijano sodbo spremeniti oziroma razveljaviti. Da bi bilo razvidno, ali je pritožbeno sodišče upoštevalo navedene zahteve, mora biti njegova odločba obrazložena. Očitek pritožnika, da pritožbeno sodišče ni odgovorilo na njegove navedbe v pritožbi, da ni odločilo po pravilih stroke, je zgolj pavšalen, saj ga pritožnik ne obrazloži. Iz odločitve pritožbenega sodišča je razvidno, da je na relevantne pritožbene navedbe pritožnika odgovorilo.

Navedeno posplošeno zatrjevanje pritožnika zato še ne utemeljuje zatrjevanih kršitev pravice do pravnega sredstva (25. člen Ustave).

9. Zatrjevani kršitvi prvega odstavka 28. člena Ustave in prve alineje 29. člena Ustave pritožnik utemeljuje z navedbo, da je obtožba zoper njega nezakonita, ker naj bi jo vložilo nepristojno tožilstvo, zastopala pa nepristojna državna tožilca. S temi navedbami pritožnik ne more utemeljiti zatrjevanih kršitev načela zakonitosti v kazenskem pravu in pravice do obrambe.

10. Ker z izpodbijanym sklepom o podaljšanju pripora očitno niso bile kršene človekove pravice in temeljne svoboščine, kot jih zatrjuje pritožnik, Ustavno sodišče ustavne pritožbe v tem delu ni sprejelo v obravnavo (1. točka izreka).

B.- II.

11. Pritožnik je v ustavni pritožbi priglasil odvetniške stroške. V postopku pred Ustavnim sodiščem nosi vsak udeleženec svoje stroške, če Ustavno sodišče ne odloči drugače (prvi odstavek 34. člena Zakona o Ustavnem sodišču - v nadaljevanju ZUstS, ki se po 49. členu ZUstS uporablja tudi v postopku z ustavno pritožbo). Za drugačno odločitev bi morali obstajati posebni razlogi, ki jih pritožnik ne navaja. Ustavno sodišče je zato odločilo, kot izhaja iz 2. točke izreka tega sklepa.

C.

12. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi prve alineje drugega odstavka 55. člena, prvega odstavka 34. člena v zvezi z 49. členom ZUstS ter prve alineje drugega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 93/03 in 98/03 - popr.) v sestavi: predsednik senata dr. Zvonko Fišer ter člana dr. Ciril Ribičič in dr. Mirjam Škrk. Sklep je sprejel soglasno. Ker senat ustavne pritožbe ni sprejel, je bila zadeva v skladu z določbo četrtega odstavka 55. člena ZUstS predložena drugim sodnicam in sodnikom Ustavnega sodišča. Ker se za sprejem niso izrekli trije od njih, ustavna pritožba ni bila sprejeta v obravnavo.

Predsednik senata

dr. Zvonko Fišer

Vrsta zadeve:
ustavna pritožba

Vrsta akta:
posamični akt

Vlagatelj:

Datum vloge:

11. 10. 2004

Datum odločitve:

4. 1. 2005

Vrsta odločitve:

sklep

Vrsta rešitve:

nesprejem ustavne pritožbe

Objava:**Dokument:**

US24248